Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι πῶς τοῦ μακραῖ,
Ὥσπερ μέλιττ' ἡ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
Ψήφων δ' δείσας μὴ δεηθεὶς ποτε,
Ἵν' ἔχῃ δικάζειν, ἀγκαλὸν ἔνδον τρέφει.
Τοιαῦτ' ἀλύει. νουθετούμενος δ' ἀεὶ,
Μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
Μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες, ὡς' αὖ μὴ ἴῃ.
Ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ πολύν χρόνον βαρέως φέρει.
Καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι πρᾴως συνεβούλευεν.
Ἀνέπαυδεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
Μὴ δ' ἐξιέναι θύραζ' ὅδ' οὐκ ἐπείθετο,
Εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου, καὶ κάθαιρε, καὶ μάλα
Μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'. ὅδ' αὐτῷ τυμπάνῳ
Αἴξας ἐδίκαζεν ἐς τὸ κοινὸν ἐμπεσών.
Ὅτε δὴ δὲ ταύταις τῆ τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
Διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν. εἶτα συλλαβὼν,
Νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
Ὁδ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ὅπου τῆ κιγκλίδι.
Ἐντεῦθεν, οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρέομεν.
Ὁδ' ἐξεδίδρασκε δι' τε τῆς ὑδροῤῥοῶν,
Καὶ τῆς ὀπῶν. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἴσ τετρημένα,
Ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν,

A *Vt concha petræ, damnat omnes linea*
Longa seuerus: intrat vt tenax apis
Penitusq; cera sublitos vngues refert.
Néve ad ferendas calculus sententias
Desit, dat intus operam alundo littori.
His gaudet ille, si admones, impensius
B *Iudicia celebrat, itaque custodimus hunc*
Serisq; vinctum claudimus ne huc exeat.
Nam morbus huius grauiter angit filium.
Primùm ergo dictis allocutus mollibus
Suadebat abstinere trito pallio
Neque egredi, at non persuasit quin eum
Lauitq; purgauitq; Corybantum sacra
Patrare cœpit: ille tympanum tenens
Vt iudicaret, illico ad forum venit:
C *Vbi his initijs is nec hilum proficit*
Æginam adusque venit, hunc secum accipit
Noctuq; fano imponit Æsculapij.
Quum visus ecce est nocte proforibus fori
Atq; inde quamuis duceremus nusqiam
Nos perforamina & per impluuium ædium
Fefellit omnes: mox hiatus, ostia, &
Pertusa pannis omnia obsepiuimus.

D Vlyssea, ἢ ἀλύεις ὅτι ἱρὸν ἐνίκησας τοῦ ἀλήτου. Tamẽ sæpius significat δυσφορεῖν & ἀδημονεῖν ἀπὸ τῆς ἄλης. & tunc notatur leni accentu vt in illa significatione, denso, etli sint qui vtrobique ψιλῶς dicant.

Σχ. Νουθετούμενος] πρὸς τὸ Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας. Τοιαῦτ' ἀλύει νουθετούμενος ἔρως.

BISETVS. Ἀπέλου] τὸ καθ' ἀποκοπὴν μέτρου χάριν εἴρηται, ἀντὶ τοῦ ἀπέλουε· τὸ δὲ ἀπολούω, τὸ πλύω, καὶ καθαρὸν ποιῶ τὰ ὑπολοιπὰ τῆς τρίχου τινὲς οὕτω γράφουσι, καὶ κάθαιρε, καὶ μάλα. ἀλλ' οὐδὲν κινητέον ἐνταῦθα. καὶ γὰρ ἡ ἐκτετυπωμένη γραφὴ καλῶς ἔχει καὶ κατὰ τὴν νοῦν, καὶ κατὰ τὸ μέτρον. μετὰ ταῦτα τὴν ἀπόλουσιν, καὶ κάθαρσιν, οὐχ οὕτως ἐμαίνετο, ὡς πρότερον. ἀλλὰ τὴν αὐτοῦ μανίαν καὶ κορυβαντισμὸν ἡ ἀπόλουσις, καὶ κάθαρσις αὕτη πολὺ ἐλαφροτέραν ἐποίησεν.

E

Σχ. Ἐκορυβάντιζεν] ὡς μαινόμενος καὶ κατεχόμενος ὑπὸ θείου. ἀντὶ τοῦ τῆς Κορυβάντων ἐπιφοίτου αὐτῷ μυστήρια, ὅτι καθαρμοῦ τῆς μανίας. Εἰς τὸ κοινὸν ἐμπεσὼν] τόπος ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὅπου λεγόμενος. εἰσὶ δὲ τρεῖς τόποι. κοινός. τρίγωνος. μέσος. τελευταῖος οὖν φησι τὰ μυστήρια τῆς Κορυβάντων, παρεδ ἐν αὐτῷ θέμενος. κατέχων τὸ τύμπανον, ὥρμησεν εἰς τὸ δικαστήριον. Εἰς Ἀσκληπιοῦ] ἐκεῖ γὰρ ἱερόν ἐστιν. ὡς νοσοῦντα οὖν ἐκεῖ ἔφερεν. Ἐπὶ τῇ κιγκλίδι] ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὁ πατήρ. κιγκλὶς γὰρ, ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, διὰ καὶ κελεῦσαι καλοῦσι. κνεφαῖος δὲ ἔτι σκότους ὄντος, καὶ μήπω γεγενημένης ἡμέρας, ἀπῆλθεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Ἐντεῦθεν οὐκ ἔτ' αὐτὸν] ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, μετὰ ταῦτα.

F

CHRIST. Εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου] Purgabat, inquit, insaniam, & nihilominus Corybantũ more insanibat. In Veneta editione legitur καὶ κάθαιρε, καὶ μάλα, &c. quod melius puto. Nã ὅδ' οὐμάλα nihil ad rẽ, & prius legebam ὅδ' οὖν, sed præstat acquiescere Venetæ editioni. Ἐς τὸ κοινόν.] Locum in iudicio & foco sic vocatum ait scholiastes Græcus, & quatuor facit Parabyston, Cœnum, Trigonum, Medium. Tamen alij Heliæam & Melychium,

G

Σχόλια. Τιμῆς τοῦ μακραῖ.] προείρηται, ὑπὲρ τοῦ τοὺς δικαστὰς ἐν πινακίῳ, ἤτοι ὅτι τὰνίδος κηρῷ ἀλειμμένης ὁπότε καταλαμβάνοιέν τινα τῷ τλημήματι, ἔλκειν μακρὰν γραμμὴν. ὁπότε ἀπολύοιεν, βραχεῖαν. καὶ ἑξῆς. ὁπότε μοι ξίφος τάχιστα. ἢ πινάκιον τιμητικόν. τοῦτο δὲ ἐποίουν, μὴ τὸ ἀποβλέψαι εἰς τὰς ψήφους τὰς ἐν τῇ κάλπιδι. εἰ γὰρ ἑώρων τὰς μελαίνας πλείους, ἐχάραττον τὸν ὄνυχι τοῦ μακραῖ. εἰ δὲ τὰς λευκὰς, τοῦ βραχεῖαν, ὅτε δὲ πλείους ἦσαν αἱ λευκαὶ, ὁ διώκων ἐνίκα. ὁ φεύγων δ' οὐ πολλοὶ αἱ μέλαιναι κατεκείνετο.

CHRIST. Τιμῆς τοῦ μακραῖ.] Hunc Philocleonem condemnatoris calculis semper gauisum, neq; procliuem ad absoluendum fuisse ex sequentibus magis patebit. erat autem γραμμὴ μακρὰ condemnantium, βραχεῖα verò absoluentium, vt nigri calculi cùm plures erant, reus morti dabatur & longam pendens litteram faciebat, Cùm verò albi, absoluebatur. verba Scholiastæ Græci non vera sunt, cùm ait, ὅτε πλείους ἦσαν αἱ λευκαὶ ψῆφοι ὁ διώκων ἐνίκα, potiùs enim ὁ φεύγων.

Σχόλια. Ὁ βομβυλιός.] ζῶον μελίττῃ ὅμοιον. καὶ ὅτι κηρὸν ποιεῖ. Ὑποπεπλασμένος.] πεπληρωμένος τοὺς ὄνυχας κηροῦ ὑπὸ τῆς χαραγμάτων. γράφεται ἀναπεπλασμένος.

CHRIST. Ὑποπεπλασμένος.] Scribitur & ἀναπεπλασμένος, quod est πεπληρωμένος τοὺς ὄνυχας κηροῦ ὑπὸ τῆς χαραγμάτων. Quod autem ait ἀγκαλὸν ἔνδον τρέφει, hoc est, impleuit domũ calculis eiusmodi condemnatoris nigris puta & perforatis. Dixit τρέφει lepidè, tanquam de re animata.

Σχόλια. Ἀγκαλὸν ἔνδον ἔχων.] ὡς ὅτι ζῶον ἔφη τὸ τρέφει. ὅτι ἐν ἔμισε τοῦ οἰκίαν ψήφων.

CHRIST. Τοιαῦτ' ἀλύει] Parodia est (vt solens facit) ex Stenobœa Euripidæ qui dixit, τοιαῦτ' ἀλύει νουθετούμενος ἔρως. legerem tamen δ' ἔρως. Est autem ἀλύειν, gaudere & delectari, ἀπὸ τῆς ἀλίας vel διαχύσεως vt volunt Grammatici. Nam sic Homerus in